

РЕШЕНИЕ

№ 4091

гр. София, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 17.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **5385** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 46а, ал.1 и ал.2, вр. с чл. 44, ал.8 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на А. У./ А. W., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] г, гражданин на Л., срещу заповед рег. № 5364з-1104 от 02.06.2022 г. на директора на Дирекция „Миграция“ при МВР, с която, на основание чл. 44, ал.8 от ЗЧРБ, с която е продължено принудителното му настаняване в Специализиран дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) с шест месеца, считано от 06.06.2022г. до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо него принудителна административна мярка (ПАМ), но не по-късно от 06.12.2022г.

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради необоснованост, допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при постановяването му, противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Моли съда да отмени на заповедта за продължаване на принудителното му настаняване в СДВНЧ и да разпореди освобождаването му.

Ответникът, директорът на дирекция „Миграция“ при МВР, изпраща административната преписка по издаване на заповедта. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и излага подробни доводи за законосъобразност на оспорената заповед. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна: Въз основа на заповед № 5364з-2461/03.12.2021г., издадена от директора на дирекция „Миграция“, на 06.12.2021г. А. У./ А. W., на основание чл. 44, ал.1, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ, е настанен в СДВНЧ за изпълнение на наложената му, на основание чл. 41, т.1 и чл.44, ал.1 от ЗЧРБ, със заповед № 5437ПАМ-45/19.11.2020г. на начлника на ГПУ – Ново село, ПАМ "връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна". Заповедта е издадена, след като с писмо рег. № 36/2021/12.11.2021г. дирекция „Миграция“ е уведомена от Затвора С., че на 06.12.2021г. чужденецът ще бъде освободен след изтърпяване на наказание от седем месеца лишаване от свобода по чл. 279 от НК по нохд № 48/2021г. на РС – Кюстендил.

Заповедта за налагане на ПАМ е издадена, след като на 19.11.2020г./ в 11:00 часа в района на ГКПП капитан П. В., [община] чужденецът е задържан за незаконно преминаване на държавната граница от Република Гърция за Република България.

В докладна записка рег. № 10462/25.05.2022г. е отразено, че на 23.05.2022г., в присъствието на преводач, съгласно чл. 26 и чл.34 от АПК, А. У./ А. W. е уведомен за започнало административно производство по издаване на заповед за продължаване на принудителното му настаняване в СДВНЧ. Приложена е и подписана лично от чужденеца декларация от 23.05.2022г., преведена му на език, който разбира, което е удостоверено с подпис на преводача. От нея се установява, че му е обяснена същността на производството, че може да участва като страна в него и че има право да се запознае с административната преписка, да изразява становище или възражение по предоставените материали, да сочи факти и обстоятелства, както и да представя нови доказателства.

В докладна записка рег.№ 5364з-11163/02.06.2022г е отразено, че няма данни за подадена молба за предоставяне на закрила. Служители на дирекция „Миграция“ са провели беседа с А. У./ А. W., който категорично е отказал да се завърне доброволно в страната си на произход А., която е отразена в докладна записка рег. № 5364р-26132/22.12.2021г.

В докладна записка рег. № 5364р-360/07.01.2022г. е отразено, че на 06.01.2022г. в СДВНЧ – С. е проведена беседа с жалбоподателя от служител в консулски отдел при Посолството на А. в [населено място], пред който отново е заявил категорично, че не желае да се върне в А..

Проведени са поредица от беседи, в които е заявил, че обмисля да се завърне доброволно в страната на произход, като съществува вариант да му бъде издаден национален паспорт от Турция, но не е заявил писмено желание за връщане в А. и не е предоставил документ за пътуване.

В докладна записка от 16.05.2022г. е отразено, че наложената на чужденеца ПАМ по ЗЧРБ не е изпълнена, тъй като не разполага с удостоверителен документ за задгранично пътуване. Такъв не може да му бъде издаден поради нежеланието му да се завърне в страната на произход – А.. Съгласно политиката, следвана от посолството на Алжирската демократична и народна република в [населено място], породена от Нота № 286/АС/14, заведена в деловодството на дирекция “Миграция” с рег. № 536400-20279/21.10.2014г., пасавани се издават само на тези техни граждани, които изрично заявят желание за доброволно връщане, като впоследствие трябва да бъде потвърдено в присъствие на представител на Посолството, когато бъдат посетени в

СДВНЧ. Необходимо е и лицата да съдействат, като предоставят личните си данни или копие на удостоверителен документ за самоличност със снимка. Това се явява пречка за започване на процедура по установяване и потвърждаване на самоличността и съответно издаване на документ за пътуване, с който жалбоподателят да може да напусне страната.

Направен е извод, че съществува разумна възможност алжирският гражданин да бъде изведен принудително или да се завърне доброволно, ако промени решението си или ако в дирекция “Миграция” – МВР постъпи валиден негов документ, с който да бъде изпълнена наложената спрямо него ПАМ по ЗЧРБ.

Отразено е също, че в дирекция “Миграция” – МВР не е постъпвала декларация с нотариална заверка на подписа от български гражданин за предоставяне на адрес и финансова издръжка на чужденеца през време на престоя му Република България и отправено искане за налагане на обезпечителна административна мярка “ежеседмично явяване в териториалната структура на МВР по местопребиваване”.

С оглед на установените факти, с докладна записка рег. № 9891/16.05.2022г. на началника на отдел “Миграция”, дирекция “Миграция” – МВР е предложено да бъде удължен срокът за принудително настаняване на А. У. в СДВНЧ за срок до 6 месеца, считано от 06.06.2022г до отпадане на пречките за изпълнение на наложената спрямо него ПАМ.

С подобни мотиви, с предложение рег. № 5364p11163/02.0602022г. е предложено продължаване на срока за принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ .

Като част от административната преписка са представени приемо-предавателен протокол от 06.12.2021г., докладни записки относно настаняването на жалбоподателя и поведените с него беседи, заповеди.

Въз основа на предложение рег. № 5364p11163/02.0602022г със заповед рег. № 5364з-1104 от 02.06.2022 г. на директора на Дирекция „Миграция“ при МВР, на основание чл. 44, ал.8 ЗЧРБ, е продължено принудителното му настаняване в СДВНЧ с 6 месеца, считано от 06.06.2022г. В мотивите на заповедта е посочено, че независимо от положените усилия, изпълнението на наложената ПАМ ще продължи по-дълго, поради обстоятелството, че е налице отказ от съдействие пред компетентните органи.

В мотивите на предложението, въз основа на което е издадена процесната заповед за продължаване на принудителното настаняване, е отразено, че е налице опасност чужденецът да се укрие, предвидена в чл.44, ал.6 от ЗЧРБ. Налице е и отказ за съдействие от негова страна, което се явява пречка за изпълнение на наложената ПАМ “Връщане”. Органът обаче счита, че е налице разумна възможност наложената ПАМ да бъде изпълнена, чрез издаване на европейски документ за връщане.

По делото са приети доказателствата представени с административната преписка и допълнително представена заповед № 8121к-1498/19.04.2016г. от министъра на вътрешните работи относно компетентността на органа, издал оспорената заповед.

При така установените факти, Административен съд София-град приема следното от правна страна:

Жалбоподателят в съдебно заседание заявява, че разбира малко български. Чрез назначения му преводач заявява, че е запознат със съдържанието на подадената жалба, поддържа я и лично я е подписал. Поради изложеното, съдът счита за неоснователни доводите на процесуалния представител на ответника, заявени в проведеното открито съдебно заседание, че липсва формирана воля за обжалване на

заповедта, тъй като жалбата е написана на български език, който жалбоподателят не владее. В чл. 14 ал. 1 АПК е предвидено, че производствата по този кодекс се водят на български език и жалба подадена на език, различен от български, би била нередовна. От отбелязването върху обжалваната заповед се установява, че жалбата до съда е подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ, от адресата на оспорената заповед – лице с правен интерес от оспорването ѝ, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган - директорът на дирекция "Миграция", в съответствие с нормата на чл.44, л.1 вр. с ал.10 от ЗЧРБ.

При постановяване на оспорената заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. От докладна записка рег. № 5364р-10462/25.05.2022г. се установява, че на 23.05.2022г., в съответствие с чл. 26 и чл. 34 от АПК, чужденецът е уведомен за започналото административно производство по издаване на заповед за продължаване на принудителното му настаняване в СДВНЧ, за възможността да се запознае с материалите по преписката, да изрази становище, да направи възражение, да представи нови факти и обстоятелства. Приложена е и собственоръчно подписана от А. У. декларация от 23.05.2022г., преведена му на разбираем език.

Изложени са фактически и правни основания за издаване на заповедта, като органът изрично се е позовал на предложение рег. № 5364р-11163/02.06.2022 г., за да приеме, че са изпълнени изискванията за за мотивиране на акта. В посоченото предложение, към което препраща заповедта, се съдържа подробно изложение на относимите факти, както и мотиви за продължаване срока на принудителното настаняване на чужденеца. Не е необходимо административният акт да съвпада по време с излагането на съображенията, заради които е постановен. Възможно е те да предхождат акта и да се съдържат в отделен документ, предварително съставен, за да го инициира. Щом се базира на такъв подготвителен материал, изготвен от помощен орган, формулираните в него мотиви следва да се смятат обосноваващи административния акт (ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС).

Оспорената заповед съответства на материалния закон.

Установените по делото факти сочат, че към датата на издаване на процесната заповед А. У. е гражданин на трета държава, пребиваващ незаконно на територията на страната. Към тази дата той не се намира в производство по закрила, поради което приложение намират разпоредбите на Директива 2008/115 и чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ.

Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 8, изр. 3 ЗЧРБ, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране, към датата на изтичане на разрешен срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок не по-дълъг от допълнителни 12 месеца. Сходна е уредбата и в чл. 15 (6) Директива 2008/115/ЕО: "Държавите-членки не могат да удължават посочения в параграф 5 срок освен за ограничен срок, който не надвишава допълнителни дванадесет месеца в съответствие с националното законодателство, в случаите когато, независимо от положените от тях разумни усилия, е вероятно операцията по извеждането да продължи по-дълго поради: а) липса на съдействие от съответния гражданин на трета страна или; б) забавяне при получаването на

необходимата документация от трети страни. ". Разпоредбата на чл. 15 (4) от Директива 2008/115 изисква принудителното настаняване да бъде прекратено, когато не съществува разумна възможност за извеждане по правни или други съображения или когато вече не съществуват условията на задържане по алинея 1. В съответствие с тези разпоредби на правото на Съюза, чл. 44, ал. 8, изр. посл. ЗЧРБ изрично постановява, че настаняването се прекратява, когато с оглед на конкретните обстоятелства по случая се установи, че вече не съществува разумна възможност по правни или технически причини за принудителното извеждане.

По делото е установено по несъмнен начин, че А. У. няма валиден документ за завръщане в страната си по произход, не оказва съдействие на компетентните органи за организиране на извеждането му и отказва да се върне доброволно в страната си по произход, нито посочва трета сигурна страна. Напротив установено е, че се опитва умишлено да заблуди служителите от дирекция "Миграция", като дава противоречиви сведения за страната си на произход. Веднъж твърди, че е гражданин на Л., в други беседи посочва, че страната му на произход е А.. При проведената беседа със служител на консулския отдел при Посолството на А. в С. е отказал да се завърне, което се явява пречка да му бъде издаден документ за пътуване. Предвид липсата на съдействие е налице и забавяне в процедурата по получаване на необходимите документи за извеждането му от страната.

Същевременно по делото са ангажирани доказателства за предприети действия от компетентните органи за изпълнение на наложената на чужденеца ПАМ – проведени са беседи с консулски длъжностни лица от посолството на А., провеждат се редовно беседи със служители на дирекция „Миграция“. Многократно са провеждани разговори с чужденеца с цел да бъде осигурено съдействието му за организиране на извеждането му от България. В докладна записка рег. № 5364р-9891/16.05.2022г. е посочено, че предвид установилата се практика, съществува разумна възможност чужденецът да бъде изведен принудително или да се завърне доброволно, ако промени решението си, за което има данни в проведени беседи, че обмисля да се завърне доброволно, или ако в дирекция „Миграция“ постъпи валиден негов документ, за което също е заявил, че съществува вариант да му бъде изпратен национален паспорт от Република Турция. И пред съда жалбоподателят заявява, че не желае да е в България и е попаднал в страната по погрешка.

Приетите по делото доказателства обуславят извод, че по отношение на чужденеца не могат да бъде приложена някоя от другите по-леки мерки, предвидени в чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ, тъй като на първо място цялостното му поведение сочи, че е възможно да се укрие и да се опита да осуети изпълнението на заповедта. Преминавал е незаконно българската граница два пъти, за което му е наложено наказание по чл. 279 НК по похд № 48/2021г. на РС Кюстендил. В беседите си категорично заявява, че не желае да се върне в страната си на произход, пред съда заявява, че не желае да е в Република България. Няма среда в страната, няма и семейство.

На следващо място, чужденецът не разполага с валиден паспорт, който може да предаде в залог, както и финансови средства за парична гаранция. Не е доказано чужденецът да притежава необходимите средства за издръжка на територията на страната.

Няма и декларация от български гражданин за осигуряване на жилище и финансова издръжка на чуждия гражданин за времето на престоя му в България. Липсва и искане за замяна на заповедта за принудителното му задържане в СДВНЧ с по-лека мярка

като ежеседмично явяване в териториалната структура на МВР по местопребиваване. Поради изложеното, съдът приема, че към датата на издаване на заповедта са били изпълнени материалноправните предпоставки за продължаване на принудителното настаняване в СДВНЧ, предвидени в чл. 44, ал. 8, изр. 3 от ЗЧРБ и в чл. 15 (6) Директива 2008/115/ЕО. В случая не се установява в периода след издаване на заповедта за настаняването на оспорващия в СДВНЧ да са настъпили факти и обстоятелства, които да опровергават извода на административния орган за наличие на реална опасност от укриването му при прекратяване на настаняването му. Съгласно чл. 3, т. 7 от Директива 2008/115/ЕО "опасност от укриване" е наличието в конкретен случай на основания, които са породени от обективни критерии, определени в законодателството, да се смята, че гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, може да се укрие. Съгласно § 4в от Допълнителните разпоредби към ЗЧРБ, опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административни мярка е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка.

Въз основа на приетите по делото доказателства съдът приема, че съществува разумна възможност за принудителното извеждане на чужденеца, с оглед предприетите от дирекция Миграция действия, както и че не е изтекъл максималният срок за принудително настаняване, предвиден в чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ.

По гореизложените съображения, обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона писмена форма, спазени са приложимите процесуални и материалноправни разпоредби, не противоречи на целта на закона, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, Л. състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. У./ А. W., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] г, срещу заповед рег. № 5364з-1104 от 02.06.2022 г., издадена от директора на Дирекция „Миграция“ при МВР.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:

